

Kreatio- nismen och idén om abiogenes

Förespråkare för kreationär och sekulär vetenskap har olika förväntningar på forskningen inom området abiogenes – livets ursprung.

Inom den sekulära forskarvärlden tar man för givet att livet uppkommit genom spontana¹ kemiska reaktioner. Majoriteten av forskare menar att det ägde rum här på jorden, medan några tänker sig att livet planterades på jorden av rymdvarer.² Dessa skulle då i sin tur ha utvecklats från primitivare livsformer som uppstått på liknande sätt, fast någon annanstans i universum. De förväntar sig därför att man genom att simulera³ de förhållanden som man tror att den tidiga jorden (eller någon annan planet) en gång hade,⁴ ska kunna visa hur livet och dess olika byggstenar blev till.

Enligt kreationär syn förväntar man sig att livet är designat, skapat av en oändligt intelligent Gud och att det därför avspeglar detta faktum. Eftersom felaktiga teorier brukar ha dålig förklaringskraft förväntar sig kreationister därför kläna resultat från abiogenesforskningen. De förväntar sig inte att kemisterna kommer att upptäcka hur Gud skapade livet, eftersom skapelseakter är unika händelser som inte går att beskriva uteslutande med hjälp av kemi eller fysik. Sådana kräver dessutom en intelligent aktör, precis som vid monteringen av en bil eller dator.

Naturligtvis är det nästintill omöjligt att redovisa hela området abiogenes på ett par sidor, men följande är en kortfattad sammanställning av vad forskningen inom området hittills visar.

ABIOGENES – LIVETS URSPRUNG

Alla levande varelser, inklusive virus, är uppbyggda av tre slag av molekylkedjor: nukleinsyror (DNA och/eller RNA), proteiner och fosfolipider (fettartade ämnen). Om den första levande cellen uppstod genom abiogenes måste alltså dessa tre ämnen ha bildats, ha hamnat på samma plats och börjat växelverka med varandra någonstans på jorden.

Alltsedan Stanley Miller genomförde sitt berömda experiment 1953 har forskare genomfört stora mängder experiment där man försökt simulera förhållandena i jordens förmodade ur-atmosfär. Låt oss se på resultaten:

• Har liv kunnat påvisas?

Svar: Nej, aldrig.

• Har DNA eller RNA kunnat påvisas?

Svar: Nej, aldrig.

• Har byggstenarna till DNA eller RNA – så kallade nukleotider (livets "bokstäver") – kunnat påvisas?

Svar: Nej, aldrig med den i naturen förekommande kemiska strukturen.

• Har nukleotidernas byggstenar (sockerarterna deoxyribos och ribos och de fem naturligt förekommande kvävebaserna) kunnat påvisas?

Svar: Ja, men bara med hjälp av avancerad kemiteknik och i vitt skilda kemiska miljöer, men aldrig med den i naturen förekommande kemiska strukturen.

• Har någon proteinmolekyl bildats vid något försök där forskare efterliknar jordens tänkta ur-atmosfär?

Svar: Nej, aldrig.

• Har några beståndsdelar till proteinmolekyler (d v s aminosyror) bildats vid något försök där forskare efterliknar jordens tänkta ur-atmosfär?

Svar: Ja, spår⁵ av dem⁶ med hjälp av avancerad kemiteknik och i vitt skilda kemiska miljöer

• Har fosfolipider kunnat påvisas?

Svar: Nej, aldrig.

SLUTSATSER

De molekyler som utgör livets beståndsdelar bildas inte spontant vid abiogenetiska simuleringsförsök. I enstaka fall kan mindre underenheter till livets molekyler bildas, men då i försvinnande små mängder och under vitt skilda miljöförhållanden, vilket i naturen vore mycket osannolikt.

I händelse av att abiogenesförsöken hade resulterat i proteiner och nukleinsyror, så finns det ingen evidens för att dessa skulle ha burit någon information, vilket är deras funktion i levande varelser. De hade motsvarat meningslösa bokstavskombinationer i enlighet med vad vi kan vänta oss av slumpen och naturens lagar. Livets molekyler däremot kännetecknas av att de bär djupt meningsfull information, i analogi med böcker och datorprogram som mänsklig intelligens producerar.

Det faktum att duktiga kemiingenjörer faktiskt kan framställa åtminstone förhållandevis korta DNA-molekyler och proteinmolekyler i laboratorier med hjälp av avancerad kemiteknik kan knappast sägas vara evidens för att de en gång uppstod utan kompetenta ingenjörer och laboratorieutrustning. Det kan däremot åberopas som tydlig evidens för design!

Resultaten från abiogenesområdet ger oss därför goda skäl att hävda att det handlar om ett vetenskapligt blindspår. I kombination med närvaron av ofantliga mängder av meningsfull information i alla levande organismer pekar detta mycket starkt mot att kreationismen är den bästa förklaringen till livets existens.

Den läsare som vill få ta del av en mer ingående genomgång av området rekommenderas ett föredrag av författaren på Youtubekanalerna GenesisSverige⁷ och ett antal artiklar på samma tema.⁸ Den som inte har problem med engelska kan med stor behållning lyssna på föredrag av kemisten Dr James Tour.⁹

NOTER

1. Med spontana avses att de inte kräver avancerad laboratorieutrustning och extrema miljöer för att äga rum.
2. Det brukar kallas panspermihypotesen. Den mest kända företrädaren är den brittiske astronomen Fred Hoyle, men även den välkände ateisten Richard Dawkins har varit inne på samma spår.
3. Härma, imitera.
4. I sekulära sammanhang tänker man sig till exempel en jord utan syre i atmosfären.
5. Spår betyder i kemisammanhang ytterst små mängder.
6. När Miller upprepade sitt försök på 2000-talet hittade han bara spår efter en aminosyra, den enklaste av dem, glycin. Det finns ungefär 300 naturligt förekommande aminosyror, i däggdjur 21 st.
7. <https://youtu.be/qwH4Mh9v2p4?t=46> (kortare: [bit.ly/G124-01](https://youtu.be/qwH4Mh9v2p4?t=46))
8. <https://bit.ly/G124-02> (bit.ly/G124-02)
9. T ex på https://youtu.be/_zQXgJ-dXM4 ([bit.ly/G124-03](https://youtu.be/_zQXgJ-dXM4))